

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/4295/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121575359
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Zdechovanová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6121575359.4

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: A. B., nar: XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., právne zastúp.: JUDr. Milan Ficek, advokát s. r. o., so sídlom Žilinská 14, 811 05 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47 232 757 proti povinnému: D. E., nar.: XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., o vymoženie nepeňažného plnenia s trovami exekúcie, vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Jozef Augustín, PhD., exekútorský úrad so sídlom Moyzesova 923/49, 010 01 Žilina, pod sp. zn. 384EX 183/22, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, rozhodujúc o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/4295/2021 zo dňa 08. júla 2022, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/4295/2021 zo dňa 08. 07. 2022 z a m i e t a .

II. Oprávnený má voči povinnému n á r o k na náhradu trov konania o sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 1Ek/4295/2021 zo dňa 08. 07. 2022 vo výške 67,63 Eur.

o d ô v o d n e n i e :

1. Dňa 08.07.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica konajúc vyšším súdnym úradníkom uznesenie pod sp. zn. 1Ek/4295/2021, ktorým zamietol návrh povinného na zastavenie exekúcie podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku. Vyšší súdny úradník v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 14.12.2021 domáhal od povinného vymoženiu nepeňažného plnenia s príslušenstvom na základe exekučného titulu - rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 05.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/19/2021 zo dňa 26.05.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 03.08.2021. Dňa 04.03.2022 súd vydal poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi F. F. G., D., so sídlom Exekútorského úradu v Žiline, ktorý exekúciu vedie pod sp. zn. 384EX 183/22. V priebehu konania predložil súdny exekútor súdu návrh povinného na zastavenie exekúcie, v ktorom povinný žiadal zastaviť exekúciu v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d) zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Návrh odôvodnil podaním dovolania proti exekučnému titulu - rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 05.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/19/2021 zo dňa 26.05.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 03.08.2021. Oprávnený sa k podanému návrhu vyjadril v to zmysle, že ho považuje za nedôvodný v celom rozsahu, nakoľko nespĺňa ani jeden z dôvodov, ktoré zákon upravuje pre zastavenie exekúcie. Povinný si do dňa podania vyjadrenia svoju povinnosť uloženú mu exekučným titulom nespĺnil, a to ani po výzve od súdneho exekútora. Rovnako povinný podľa názoru oprávneného nepreukázal, že by ospravedlnenie oprávnenému adresoval a riadne doručil. Vyšší súdny úradník preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku, oboznámil sa s vyjadrením oprávneného a dospel k záveru, že návrh na zastavenie exekúcie nie je dôvodný. Napadnuté uznesenie skutkovo odôvodnil tým, že konanie o návrhu na zastavenie exekúcie podanom v lehote podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku je, vzhľadom na jeho odkladný účinok, tiež sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o tom, či exekúcia začala oprávnené, podmienky uvedené v §

48 ods. 2 Exekučného poriadku boli ku dňu podania návrhu na vykonanie exekúcie splnené a zároveň ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie nenastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, ani iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Ďalej uviedol, že exekučný súd je pri rozhodovaní o podanom návrhu oprávnený skúmať len tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, neskúma už vecnú stránku exekučného titulu, ale len tie okolnosti, ktoré nastali po jeho vzniku, teda po dni vydania rozhodnutia. Na základe predložených dôkazov a vyjadrení mal súd za preukázané, že oprávnený sa domáhal vykonania exekúcie na podklade vykonateľného exekučného titulu, ktorým je podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 05.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/19/2021 zo dňa 26.05.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 03.08.2021. Exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť zdržať sa rozširovania nepravdivých informácií o žalobcovi, že a) vyrezáva stromy v oplotenej záhrade žalovaného, b) ubližuje na zdraví, c) obmedzuje osobnú slobodu, d) nezákonne a bezdôvodne sa obohacuje, e) ohovára, f) vydiera, g) uzurpuje cudzie majetky a v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaslať žalobcovi list s tam uvedeným znením. Keďže zo strany povinného nedošlo k splneniu judikovanej povinnosti, neostávala oprávnenému iná možnosť ako domôcť sa priznaného práva cestou podania návrhu na vykonanie exekúcie. Vyšší súdny úradník na záver uviedol, že podanie mimoriadneho opravného prostriedku proti exekučnému titulu nie je zákonným dôvodom na zastavenie exekúcie, nakoľko s poukazom na konštantnú judikatúru podanie mimoriadneho opravného prostriedku nemá samo osebe vplyv na právoplatnosť a vykonateľnosť exekučného titulu. Podanie dovolania nemá suspenzívny účinok, a teda nezakladá odklad vykonateľnosti ex offa (pozri napr. nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04 z 19. 05. 2004). Táto skutočnosť nastáva len v prípade, že súd na návrh odloží vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, ak sú tu dôvody osobitného zreteľa. Súd by však pri ďalšom postupe musel prihliadať aj na to, že odklad vykonateľnosti má len dočasný charakter. Z tohto dôvodu aj ďalší procesný postup musí zodpovedať jeho dočasnosti, a preto nie je dôvod na to, aby súd vyhovel návrhu na zastavenie exekúcie. Následne vyšší súdny úradník skonštatoval, že povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie neuviedol žiadne skutočnosti vedúce k zastaveniu exekúcie a sú tu splnené obidva procesné predpoklady oprávňujúce podanie návrhu na vykonanie exekúcie - vykonateľný exekučný titul a skutočnosť, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu ukladá exekučný titul dospel súd k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na zastavenie exekúcie. O trovách konania vyšší súdny úradník rozhodol podľa zásady úspechu v konaní a odôvodnil svoje rozhodnutie ustanoveniami § 199 ods. 1, § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „Vyhláška“).

2. Proti takémuto uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, ktoré bolo povinnému doručené dňa 27.07.2022, podal povinný dňa 11.08.2022, teda v zákonom stanovenej lehote sťažnosť.

3. V podanej sťažnosti povinný opakovane uvádza tie isté skutočnosti, čo aj v návrhu na zastavenie exekúcie a to že existujú iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Uviedol tiež, že došlo k porušeniu ústavných práv na spravodlivé súdne konanie, priložil aj odvolanie voči rozsudku Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 05.12.2017. Povinný doplnil aj žiadosť o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov príslušných konaní Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky príslušných rozhodnutí, ako aj o vykonanie opatrení na odstránenie porušenia zákonov a ostatných všeobecne záväzných právnych predpisov. Povinný doplnil do spisu trestné oznámenia zo dňa 26.01.2023 a dňa 17.03.2023. Povinný predložil k sťažnosti aj CD kópiu zvukového záznamu z pojednávania na Krajskom súde v Žiline sp. zn. 7Co/19/2021. Povinný dopĺňa svoju sťažnosť neustálymi podaniami z dní 20.04.2023, 05.05.2023, 16.05.2023, 08.06.2023, 17.08.2023, 28.09.2023, 06.11.2023 a 27.11.2023. Povinný doplnil do spisu aj náčrty stavieb a záhrad.

4. Súd zaslať sťažnosť povinného na vyjadrenie oprávnenému. Oprávnený k sťažnosti povinného uviedol, že po preštudovaní celej sťažnosti a jej príloh je obsah sťažnosti zmätočný a celý tento dokument protistrany vníma iba ako pokus o oddialenie výkonu rozhodnutia, a teda splnenia povinnosti, ktorá bola povinnému uložená exekučným titulom. Sťažovateľ namieta skutočnosti, ktoré mal riešiť v súdnom konaní (nie exekučnom). Tvrdenia v ňom uvedené nie sú pravdivé. Svoju povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím si povinný nesplnil do dnešného dňa. Tento typ podaní povinný robí v každom konaní. Kopíruje rovnaké texty do všetkých svojich písomných podaní. V dôsledku vyššie uvedeného exekučnému súdu oprávnený navrhol, aby sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská

Bystrica v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietol a oprávnenému priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

5. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta Exekučného poriadku, sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

7. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

9. Podľa § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

10. Podľa § 202 ods. 2 Exekučného poriadku písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

11. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, b) exekučný titul bol zrušený, c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2), d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

12. Podľa § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

13. Okresný súd Banská Bystrica dopytoval dňa 09.09.2022 Najvyšší súd Slovenskej republiky za účelom zistenia informácie v akom štádiu sa nachádza dovolacie konanie vedené na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 6Cdo/43/2019, ktoré sa malo viesť vo vzťahu k rozhodnutiu Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/87/2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/19/2021. Zo strany Najvyššieho súdu SR bolo zistené, že dovolacie konanie bolo v roku 2020 ukončené. Konanie bolo vedené pod sp. zn. 6Cdo/43/2019. Iné konanie vedené medzi účastníkmi nie je evidované. Dovolanie žalovaného (povinného) bolo uznesením Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo/43/2019 dňa 25.11.2020 odmietnuté ako procesne neprípustné a rozsudok Krajského súdu v Žiline z 26.09.2018 sp. zn. 7Co/139/2018 v časti potvrdzujúcej rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým žalobu o poskytnutie primeraného zadosťučinenia vo forme písomného ospravedlnenia zamietol a vo výroku o náhrade trov odvolacieho konania zrušil a vec mu v rozsahu zrušenia vrátil na ďalšie konanie.

14. Súd prvej inštancie pre zopakovanie uvádza, že exekučným titulom v predmetnom konaní je rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 05.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/19/2021 zo dňa 26.05.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 03.08.2021.

15. Dňa 21.11.2023 bolo zo strany exekučného súdu opätovne telefonicky kontaktované Infocentrum Najvyššieho súdu SR za účelom zistenia stavu dovolacieho konania, ktoré má byť vedené na základe rozhodnutia Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/87/2016 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/19/2021. Predmetné dovolacie konanie medzi účastníkmi je evidované pod sp. zn. 7Cdo/10/2023. Termín pojednávania ešte nie je vytýčený.

16. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ustanovením § 249 CSP a zistil, že sťažnosť povinného nie je dôvodná. Sudca dospel k záveru, že vyšší súdny úradník správne zistil skutkový stav veci a z takto zisteného skutkového stavu urobil aj správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil. Zároveň poukazuje na znenie ustanovenia § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietla sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí. Podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Skutočnosť, že súd nerozhodol podľa predstáv a očakávaní sťažovateľa, nemožno považovať za porušenie či nerešpektovanie jeho práv. Preto na podporu správnosti napadnutého rozhodnutia sudca už len dopĺňa nižšie uvedené.

17. Povinný v sťažnosti zotrval na svojom názore, že podané dovolanie je dôvodom zastavenia exekúcie, pričom mal za to, že vyšší súdny úradník rozhodol nesprávne. S názorom povinného sa však sudca nestotožnil, pretože odôvodnenie napadnutého uznesenia obsahuje jednoznačné a správne závery (s poukazom na konštantnú judikatúru - nález Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 60/04-70 z 19.05.2004), že podanie dovolania voči exekučnému titulu nie je dôvodom zastavenia exekúcie v zmysle ustanovenia § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku. Správnosť takých záverov potvrdzuje i aktuálne platná rozhodovacia prax ústavného súdu (napr. IV. ÚS 73/2023). Zákonodarcu výslovne v texte zákona neuviedol, ktoré konkrétne skutočnosti bránia vymáhateľnosti exekučného titulu podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, no z dôvodovej správy, literatúry (napr. C.H. Beck, Exekučný poriadok - Komentár, 3. vydanie) i konštantnej judikatúry (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 6MCdo 3/2011 z 28.03.2012) vyplýva, že k takým patrí napríklad premlčanie, nedostatok hmotnoprávnej legítimácie, dôvody vyplývajúce z insolvenčného práva, ale aj iné skutočnosti, pre ktoré sa nemala exekúcia vôbec začať (neexistencia exekučného titulu, exekučný titul dosiaľ nenadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť, rozhodnutie nie je materiálne vykonateľné a pod.), a iné. Teda také skutočnosti, o ktorých je ku dňu podania návrhu na zastavenie exekúcie zrejme, že bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. S určitosťou však medzi ne nemožno zaradiť podanie dovolania voči právoplatnému a vykonateľnému rozsudku, a to najmä s ohľadom na nemožnosť vopred určiť výsledok konania pred dovolacím súdom. Pokiaľ by dovolací súd dovolanie zamietol, zastavenie exekúcie by sa ukázalo ako nedôvodné, čo by malo za následok neprimeraný zásah do práv oprávneného, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom. Až v prípade, že by výsledkom konania dovolacieho súdu bolo rozhodnutie, ktorým by bolo dovolaniu vyhovie, t.j. exekučný titul by bol zrušený, nastala by právna skutočnosť spôsobujúca zastavenie exekúcie, avšak nie podľa § 61k ods. 1 písm. d/ Exekučného poriadku, ale podľa § 61k ods. 1 písm. b/ Exekučného poriadku (zrušenie exekučného titulu). Z uvedeného dôvodu len samotné podanie dovolania nemá vplyv na vykonateľnosť exekučného titulu. Preto naďalej platí, že v zmysle § 228 CSP je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu záväzným pre strany, ako aj pre všetky orgány verejnej moci, vrátane exekučného súdu.

18. V exekučnom konaní (tak ako v každom civilnom procese v zmysle čl. 6 základných princípov CSP) platí, že účastníci majú rovné postavenie, a teda zákon chráni záujmy účastníkov stojacich na strane povinného rovnako ako záujmy účastníkov stojacich na strane oprávneného. V zmysle nálezu Ústavného súdu SR, sp. zn. I. ÚS 5/2000 z 13.07.2000 sa „výkon vykonateľného rozhodnutia súdu musí považovať za integrálnu súčasť súdnej ochrany v zmysle čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, inak záruky, ktorými toto ustanovenie v spojení s ostatnými článkami siedmeho oddielu druhej hlavy Ústavy SR vyjadrujú záujem na ochrane „práva na spravodlivý proces“, by stratili svoj dôvod na existenciu v Ústave Slovenskej republiky. Preto právo na súdnu ochranu zaručené v čl. 46 ods. 1 Ústavy SR sa nemôže končiť vydaním právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu, ale musí zahŕňať aj možnosť núteným spôsobom a aj proti vôli povinného realizovať povinnosť na plnenie obsiahnutú vo výroku takéhoto rozhodnutia, ktorá nebola splnená dobrovoľne“. Oprávnený, v prospech ktorého už bola exekúcia nariadená, a ktorý disponuje vykonateľným rozhodnutím (exekučným titulom), ktorého vykonateľnosť nebola dovolaním

odložená (povinný takú skutočnosť nepreukázal) má právo žiadať, aby v nej bolo pokračované a aby sa uspokojenie jeho nároku neodďaľovalo.

19. Aj keď sa povinný bránil tvrdeniami, že dovolanie podal spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti exekučného titulu, samotné podanie takého návrhu nie je dôvodom zastavenia exekúcie. V prípade, že by skutočne došlo k odkladu vykonateľnosti exekučného titulu (preukázanie tejto skutočnosti je na povinnom, nakoľko je to v jeho záujme), v rovine exekučného konania by sa to prejavilo vydaním upovedomenia o odklade exekúcie v zmysle § 61h ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku zo strany súdneho exekútora (práve odklad exekúcie z dôvodu odloženia vykonateľnosti exekučného titulu je tým inštitútom, ktorého účelom je počas stavu neistoty, či je vykonávané rozhodnutie spôsobilým exekučným titulom, „pozastavenie“ exekúcie), pričom počas odkladu exekúcie súdny exekútor nevykonáva úkony smerujúce k zabezpečeniu majetku podliehajúceho exekúcii. Odklad vykonateľnosti exekučného titulu však spôsobuje len dočasnú nemožnosť realizácie exekúcie, nezakladá jej trvalú a definitívnu neprípustnosť.

20. Na podporu správnosti napadnutého uznesenia sťažnostný súd zdôrazňuje, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Z uvedeného vyplýva, že počas celého exekučného konania, vrátane samotného výkonu exekúcie musí existovať exekučný titul, ktorým bolo v danom prípade vykonateľné rozhodnutie súdu - rozsudok Okresného súdu Čadca, sp. zn. 4C/87/2016 zo dňa 05.12.2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 7Co/19/2021 zo dňa 26.05.2021, ktorý nadobudol vykonateľnosť dňom 03.08.2021. Exekučným titulom bola povinnému uložená povinnosť zdržať sa rozširovania nepravdivých informácií o žalobcovi, že a) vyrezáva stromy v oplotenej záhrade žalovaného, b) ubližuje na zdraví, c) obmedzuje osobnú slobodu, d) nezákonne a bezdôvodne sa obohacuje, e) ohovára, f) vydiera, g) uzurpuje cudzie majetky a v lehote 15 dní od právoplatnosti rozsudku zaslať žalobcovi list s tam uvedeným znením. Keďže zo strany povinného nedošlo k splneniu judikovanej povinnosti a povinný nie je ochotný sa oprávnenému písomne ospravedlniť, neostávala oprávnenému iná možnosť ako domôcť sa priznaného práva cestou podania návrhu na vykonanie exekúcie. Zároveň povinný poukázal na iné exekučné konania (sp. zn. 24Ek/2208/2022, sp. zn. 15Ek/141/2023), kde sa podľa jeho názoru vymáhajú rovnaké pohľadávky ako v tejto exekúcii. Svoje argumenty uvádza opakovane vo všetkých podaniach, ktoré predkladá súdom a aj iným orgánom verejnej správy, pričom je však dôležité zdôrazniť, že doposiaľ preukázateľne nedošlo k zrušeniu ani inej modifikácii predloženého exekučného titulu. Preto súd potvrdzuje už prijatý záver vyššieho súdneho úradníka v napadnutom uznesení o tom, že v nariadenej exekúcii je možné ďalej pokračovať.

21. Sudca prvej inštancie záverom uvádza, že exekučné konanie je samostatným konaním, ktoré je vo vzťahu k základnému konaniu konaním fakultatívnym, závislým od dispozitívneho úkonu oprávneného - návrhu na vykonanie exekúcie. Predmetom exekučného konania ako konania vykonávacieho už nie je spornosť právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky prípadne spornosť vlastníctva veci či práva, ale jeho predmetom je nútený výkon rozhodnutia (exekučného titulu), ktorým o spornosti právneho titulu, výšky alebo vlastníctva pohľadávky, prípadne o spornosti vlastníctva veci už bolo právoplatne rozhodnuté. Inými slovami povedané, o spore účastníkov exekučného konania (oprávneného a povinného z exekúcie) bolo už právoplatne rozhodnuté, a to exekučným titulom, ktorý je podkladom pre nariadenie exekúcie.

22. Napadnuté uznesenie o zamietnutí návrhu povinného na zastavenie exekúcie je vecne správne, keďže ani sťažnostný súd v obsahovej zhode so závermi preskúmaného rozhodnutia v konaní nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie uvedených v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku.

23. Súd prvej inštancie preto nemal inú možnosť, než sťažnosť povinného postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietnuť. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať osobitné dokazovanie k skutkovým okolnostiam, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade

spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre zákonné rozhodnutie.

24. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

25. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

26. Podľa § 199e Exekučného poriadku, ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene (§ 9 až 14 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Do začatia exekúcie má oprávnený nárok na náhradu trov právneho zastúpenia najviac vo výške odmeny za dva úkony právnej služby; a ak ide o exekúciu na vymoženie práva na peňažné plnenie, patrí mu náhrada týchto trov právneho zastúpenia najviac vo výške vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

27. Podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky, základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak

a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,

b) klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo

c) klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

28. Právny zástupca oprávneného, ktorý bol v sťažnostnom konaní úspešný, si v rámci vyjadrenia k sťažnosti povinného uplatnil trovy právneho zastúpenia za 1 úkon právnej služby - vyjadrenie k sťažnosti povinného zo dňa 31.08.2022. Exekučný poriadok v ustanovení § 199a ods. 1 definuje, ktoré výdavky oprávneného sa považujú za jeho trovy v exekučnom konaní, pričom v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie sú to výdavky na jeho zastupovanie. Ustanovenie § 199d ods. 1 Exekučného poriadku ďalej upravuje pravidlá ich náhrady. Keďže si ich oprávnený nevyčísľil, súd mu na základe zásady úspechu priznal nárok na náhradu trov vyplývajúci zo spisu. Vychádzajúc z tarifnej hodnoty veci - výpočtový základ podľa § 11 ods. 1 Vyhlášky t. j. 89,46 Eur, priznal sudca oprávnenému podľa § 199a ods. 1, § 199d ods. 1 v spojení s § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 2 písm. c/ Vyhlášky náhradu trov konania za vyjadrenie k sťažnosti odmenu vo výške 44,73 Eur a 11,63 Eur ako režijný paušál za rok 2022 + 20% DPH. Trovy exekúcie oprávneného za vyjadrenie k sťažnosti povinného teda predstavujú celkovo sumu 67,63 Eur s tým, že tieto budú vymáhané od povinného na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie vydanom po právoplatnosti uznesenia.

29. Na záver súd dodáva, že neopomenul ďalšie podania povinného doručené súdu v dňoch 11.10.2022, 12.10.2022, 14.10.2022, 19.10.2022, 23.01.2023, 27.01.2023, 21.02.2023, 13.04.2023, 20.04.2023, 05.05.2023, 08.06.2023, 17.08.2023, 28.09.2023, 06.11.2023 a 27.11.2023, teda až po podaní sťažnosti a vyjadrení oprávneného k sťažnosti, a ktoré povinný označil ako „Doplnenie príloh“. Z ich obsahu vyplýva, že sa jedná o tie isté skutočnosti, ktoré povinný uvádzal aj v návrhu na zastavenie exekúcie a v sťažnosti. Vzhľadom na obsah podaní a koncentračnú zásadu uplatňovanú v exekučnom konaní, nie je možné tieto podania posúdiť ako doplnenie sťažnosti, prípadne návrhu na zastavenie exekúcie, ale ako ďalší návrh na zastavenie exekúcie podaný podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku. Nemožno totiž nerešpektovať postup zakotvený v ustanovení § 202 ods. 1 Exekučného poriadku, podľa ktorého v prvom stupni rozhoduje vyšší súdny úradník a o sťažnostiach rozhoduje sudca. Pokiaľ by sudca o tomto „doplnení“ rozhodol už v rámci tohto sťažnostného konania, obišiel by „dvojnásťatnosť“ rozhodovania v exekučnom konaní. Preto bude o v poradí ďalšom návrhu na zastavenie exekúcie rozhodovať príslušný

vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozhodnutia (v prípade, že medzičasom nedôjde k ukončeniu exekúcie vydaním upovedomenia o ukončení exekúcie).

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku).

Proti tomuto uzneseniu dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).

V Banskej Bystrici, 30. novembra 2023

JUDr. Katarína Zdechovanová
s u d k y ň a